

MANIFEST DE LA PLATAFORMA METROPOLITANA CONTRA ELS TRANSVASAMENTS

La crisi de manca d'aigua no respon únicament a una situació de pluges escasses (fet recurrent en la climatologia de la Mediterrània Occidental), o a les reserves insuficients dels envasaments, sinó que és la conseqüència d'una pèssima planificació i gestió dels recursos hídrics i del seu malbaratament per determinades pràctiques insostenibles en l'agricultura, la construcció, la indústria, el turisme i l'oci, Aquests sectors han vist com el seu creixement econòmic no tenia fre i s'han acostumat a disposar d'aigua sense límits. Ara aquest model ha fet fallida i està afectant el conjunt de la població.

Denunciem els alarmismes estèrils del govern de la Generalitat i demanem mesures urgents per fer canvis estructurals en la planificació, els usos i els abusos de l'aigua com a recurs cada vegada més escàs, situació agreujada per les incerteses que comporta el Canvi Climàtic.

Lluny d'això, el Govern i el Parlament espanyols, amb la connivència de la Generalitat de Catalunya han decidit d'imposar transvasaments des de la conca hidrogràfica de l'Ebre cap a la regió metropolitana de Barcelona.

Les persones, col·lectius i entitats cíviques que signem aquesta declaració volem manifestar el següent:

- L'impacte ecològic de la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana sobre el territori que l'envolta és cada cop més insostenible. La petjada ecològica de la ciutat l'any 1996 es situava entre 3 i 3,5 hectàrees per persona i no ha parat de créixer. Avui, necessitaríem el territori equivalent a unes 400 "Barcelones" per mantenir aquest model de desenvolupament socialment injust i depredador dels recursos d'altres territoris.
- Aquest impacte, generat per les activitats econòmiques i les persones que vivim a l'àrea metropolitana de Barcelona, és conseqüència d'un model territorial, econòmic i cultural centralista impulsat pels governs de torn sempre sotmesos als grans poders econòmics que amuntega la població, planifica la urbanització sense límits, concentra les activitats industrials, i dóna autorització a més consum de territori, energia, aigua i tot tipus de recursos.
- Aquest model és la causa del desequilibri territorial català. La major part del territori resta en una funció perifèrica. Un exemple d'aquesta discriminació és la situació de les Terres de l'Ebre, productores de més del 70% de l'energia consumida al país (amb 3 centrals nuclears, diverses centrals tèrmiques i massificació eòlica) però mancades de serveis bàsics que hipotequen el seu desenvolupament social, econòmic i humà.
- Les conseqüències d'aquest model insostenible no ho són només per als territoris espoliats de les seves riqueses naturals i paisatgístiques, ho són també per a nosaltres, habitants de la conurbació barcelonina, perquè se'ns imposa una ciutat d'aparador que exclou les persones. Una ciutat que dóna més importància als interessos hotelers, comercials i especulatius lligats al turisme i al consumisme, que a les nostres necessitats com a ciutadans. Es ven: la terra i l'aigua per fer camps de golf, les alzines per a fer muntanyes russes, els espais lliures per fer centres comercials i el centre històric de les ciutats per fer parcs temàtics turístics. Fins i tot s'especula amb béns tan bàsics com l'aigua i l'energia.
- El consum d'aigua a l'àrea de Barcelona és aproximadament d'un 40% per a usos industrials, 40% domèstic, i 20% agrícola. És important aclarir que quan els informes oficials parlen d'ús de boca hi inclouen usos com el reg de jardins i parcs, piscines i centres lúdics, fonts, serveis, activitats econòmiques, comerços, tallers,...

- Els 4 hm³/mensuals de dèficit hídric que volen compensar amb la connexió Consorci d'Aigües de Tarragona – Aigües Ter Llobregat (CAT-ATLL) no és només per a 5,5 milions de catalans, sinó també per a molts altres usos empresarials i activitats econòmiques.
- AGBAR (participada per La Caixa), la principal empresa privada de gestió local d'aigua, i les empreses hidroelèctriques, són les que dicten les polítiques hidràuliques a Catalunya, privatitzant, monopolitzant i imposant una gestió mercantil. Escàndols com les pèrdues de les canonades confirmen que la seva prioritat no és donar un servei bàsic i de qualitat, sinó obtenir el màxim de benefici a costa de la ciutadania. Tot plegat és la causa de la sobreexplotació dels recursos hídrics tolerada i impulsada per les administracions.
- Les conseqüències d'aquest model no només afecten l'Ebre, sinó que des de fa anys està deixant en una situació deplorable els rius Llobregat, Besos i Ter, així com els aqüífers de les nostres comarques i les comarques veïnes.

Per tot això :

- Denunciem l'alarmisme i manipulació que el Govern i la seva Agència Catalana de l'Aigua (ACA) fan de la problemàtica de manca d'aigua i escassetat de les pluges per justificar nous transvasaments previstos per Plans hidrològics obsolets.
- Denunciem que aquesta política respon als interessos especulatius que volen consolidar un model territorial metropolità insostenible de creixement sense límits. Els transvasaments generen més expectatives de consum insostenible, d'especulació urbanística, de destrucció del territori, perquè fomenten alhora un ús desmesurat de l'aigua.
- Considerem que parlar de transvasament "temporal" degut a la sequera és un insult a la població barcelonina i catalana perquè no es pensa canviar el model de gestionar el consum (no es revisaran, ni limitaran les concessions a indústries, urbanitzacions, agrícoles, camps de golf, turisme de luxe,), sinó dur a terme els projectes antics i caducs..
- Considerem que l'aigua pertany, i s'ha de gestionar en cada conca corresponent. L'aigua, és un element indispensable pel reequilibri territorial i de redistribució de riquesa al nostre país.
- Manifestem que la situació actual és una oportunitat inexcusable per plantejar un canvi de model territorial i de la gestió de l'aigua, d'acord als recursos hídrics de què disposem i per cercar la utilització d'altres recursos propis que es malversen (manca de recollida d'aigües pluvials, mines i regeneració i preservació d'aqüífers, etc)
- Reiterem doncs, la nostra oposició a qualsevol transvasament, així com a la Interconnexió de Xarxes inclosa en el Decret de Sequera, el qual a més obre les portes a d'altres transvasaments, i manifestem el nostre suport a la dignitat de les Terres de l'Ebre i a la Plataforma en Defensa de l'Ebre.

PER UN MODEL TERRITORIAL REEQUILIBRADOR I QUE PRESERVI ELS MEDI I ELS RECURSOS !!

NO ALS TRANSVASAMENTS

Maig de 2008